

Το θρυλικό
Γεφύρι της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Γεφύρι
ΤΖΑΡΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Κύπρου 11, Περισσός 142 32 • Τηλ./Fax: 210-2515345 • E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 176 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011 • Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Η εφημερίδα που ένωσε
το Γεφύρι με τα Τζουμέρκα

26^η Αραχθινή φασολάδα

Κυριακή 1^η Απριλίου 2012 στη θέση Κατσιμίδι στην Πάρνηθα

Από το πρωί 9:00 μέχρι στις 14:00

Προσοχή: η φασολάδα θα σερβίρεται 11:00 - 12:00

Η 26^η φασολάδα θα διοργανωθεί στην ίδια πανέμορφη τοποθεσία στο Κατσιμίδι, όπου γίνεται τα τελευταία 3 χρόνια.

Η διαδρομή είναι εύκολη αρκεί να ακολουθήσετε τις παρακάτω οδηγίες:

α/ Παίρνουμε την Εθνική Οδό για Λαμία και στην γέφυρα Βαρυμπόμπης στρίβουμε αριστερά για Βαρυμπόμπη. Μη-δενίζουμε τον χιλιόμετρητή
β/ Στο 4,4 χλμ. Στρίβουμε δεξιά «ΠΡΟΣ ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗ».
γ/ Στο 5,3 χλμ. Περνάμε μπροστά από το «LEONIDAS PALACE» και στο 5,8 χλμ. Μπροστά από την ταβέρνα «ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ».

δ/ Συνεχίζουμε όλο ευθεία τον δρόμο και στο 13,6 χλμ. Συναντάμε στο δεξί μας χέρι την ταβέρνα «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΔΡΟΥΓΚΑ»

Ακριβώς απέναντι, στο πλάτωμα, θα σας περιμένουμε από νωρίς το πρωί.

Ραντεβού λοιπόν στο Κατσιμίδι.

S.O.S. για τον ΑΡΑΧΘΟ

✓ Έρχεται προς ψήφιση στη Βουλή νομοσχέδιο για το περιβάλλον, με το οποίο ανοίγει ο δρόμος για την κατασκευή φραγμάτων στον Άραχθο, (άρθρα 52 και 56).

✓ Η κινητοποίηση των φορέων αποτρέπει «φωτογραφική» διάταξη, με την οποία

«χαριζόταν» στη ΜΗΧΑΝΙΚΗ το φράγμα του Αγίου Νικολάου.

✓ Ανάστατη όλη η περιοχή μας. Στον αγώνα κατά των φραγμάτων, τάσσεται ανοικτά ο Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων.

Ένα νομοσχέδιο για το περιβάλλον κατατέθηκε για διαβούλευση στη Βουλή τις τελευταίες δύο εβδομάδες, και θα έρθει άμεσα προς ψήφιση στην ολομέλεια με διαδικασίες-εξπρές. (Πιθανόν να έχει ψηφιστεί την ώρα που διαβάζονται τούτες οι

γραμμές). Η τυχόν ψήφιση των άρθρων 52 και 56 του νομοσχεδίου, αφήνουν ανοιχτές «κερκόπορτες» για την κατασκευή φραγμάτων στον Άραχθο, συμπεριλαμβανομένου και αυτού του Αγίου Νικολάου. Πιο συγκεκριμένα:

☛ συνέχεια στη σελ. 5

Πρόταση Δημοκρατίας: Η Συνέλευση των κατοίκων

Τα Χριστούγεννα που πέρασα στους Ναζαίους, κατά τη διάρκεια μιας γιορτής, η συζήτηση κατέληξε «αναπόφευκτα» στα προβλήματα οικονομίας, κράτους που μας απασχολούν όλους τουλάχιστον τα δύο τελευταία χρόνια. Στην συνέχεια η συζήτηση πέρασε σε πιο «επικίνδυνα» μονοπάτια δηλαδή στον ρόλο των πολιτικών και τελικά στην αμφισβήτηση λειτουργίας του πολιτικού μας συστήματος. Ένας από την παρέα δήλωσε: «εμένα θα μ'άρεσε να γίνεται μία στις τόσες μια γενική συνέλευση όλου του χωριού και να παίρνονται οι αποφάσεις από τους ίδιους τους χωριανούς. Αυτό είναι Δημοκρατία». Μου φάνηκε πολύ καλή η πρότασή του στα πρότυπα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας του 5^{ου} αιώνα π.Χ. Καποίες μέρες μετά συζητώντας με έναν φίλο για τον Καλλικράτη μου είπε ότι αυτό ακριβώς προβλέπεται σε ένα από τα άρθρα του! Πράγματι, αυτό είναι το άρθρο 85 που παραθέτω παρακάτω.

Τι λέει με λίγα λόγια; Ότι τουλάχιστον μία φορά κάθε χρόνο θα πρέπει να καλούνται οι κάτοικοι και οι φορείς της τοπικής κοινότητας σε συνέλευση όπου θα προτείνονται, θα συζητούνται και θα αποφασίζονται οι δράσεις του Δήμου στην κοινότητά τους για το επόμενο έτος.

☛ συνέχεια στη σελ. 4

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2012

Η συμμετοχή όλων μας είναι απαραίτητη

Την Κυριακή 4 Μαρτίου 2012 και ώρα 11:00 στο κατάστημα «ΤΟ ΘΗΝΙΑΚΟ», στην Λεωφ. Αλεξάνδρας 50, θα γίνει η Τακτική Γεν. Συνέλευση των μελών του Αράχθου. Θα είναι μια θαυμάσια ευκαιρία να συναντηθούμε και να τα πούμε από κοντά με άφθονους μεζέδες και τσίπουρα κερασμένα από τον Σύλλογο. Καλούμε όλους τους συντοπίτες μας που έχουν όρεξη να βοηθήσουν στις δραστηριότητες του Συλλόγου να ενεργοποιηθούν μέσω της συμμετοχής τους στο ΔΣ του συλλόγου. Μερικοί από τους τομείς που δραστηριοποιείται ο «ΑΡΑΧΘΟΣ»:

Έκδοση της εφημερίδας μας «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ». Όποιος έχει όρεξη να συμμετέχει στην δημιουργία της εφημερίδας είναι ευπρόσδεκτος.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις. Σε Αθήνα αλλά και στον τόπο μας.

Περιβαλλοντική ανησυχία. Όπως μέσα από την συμμετοχή μας στην Επιτροπή Προστασίας του Αράχθου ενάντια στα φράγματα.

Νέες εκφράσεις όπως η δημιουργία ιστοσελίδας.

Τα όρια είναι εκεί που τελειώνει η φαντασία μας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΠΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Αγαπητοί συνδρομητές,

Όπως αναφερθήκαμε εκτενώς στο προηγούμενο φύλλο λόγω ξαφνικής αύξησης των ταχυδρομικών τελών αποφασίστηκε η διακοπή της αποστολής σε όσους δεν έχουν πληρώσει τα τελευταία 4 χρόνια συνδρομή. Αυτό το τεύχος είναι το τελευταίο που στέλνεται σε όλους.

Οπότε παρακαλούμε όποιον επιθυμεί να συνεχίσει να λαμβάνει την εφημερίδα να τακτοποιήσει το συντομότερο την συνδρομή του για να μην διακοπεί η αποστολή του επόμενου φύλλου ή να μας ενημερώσει τηλεφωνικά ότι επιθυμεί να συνεχίζει να λαμβάνει την εφημερίδα.

Ολόκληρη η ανακοίνωση στην σελ. 3

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΟΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Κύπρου 11, Περισσός 14232
Τηλ./Fax: 210-2515345
E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 176
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Σωκράτη Χουλιάρας
Τηλ.: 210-2515345-6937 160965
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.ΛΠ.
ΣΤΗ Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Σωκρ. Χουλιάρας
Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Τατοής,
τηλ.: 6934743292

Γεν. Γραμματέας: Κώστας Σαλαγιάννης,
τηλ.: 6972302458

Ταμίας: Βασίλειος Γεωργ. Καλλιακάτσος,
τηλ.: 6999901233

Ειδικός Γραμματέας: Μαρία Αράπη

Δημόσιες Σχέσεις:

Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη, τηλ.: 6972090800
Ντίνα Κωνσταντάκη, τηλ.: 210-8668685

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

Εκτύπωση:

FORMAT, τηλ.: 210-5153300-6

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 130/29602490

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5077-034530-131

IBAN τράπεζας Πειραιώς:

GR85 0172 0770 0050 7703 4530 131

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ	
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972194054
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	26810 27348 210-5133139
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	
ΔΗΜΟΥ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ	26850 22221
Ε.Ο.Τ. ΑΡΤΑΣ	26810 78551
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ)	26850 31200 6972223574/ 6979419773
ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ	
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	6946153141
ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ	
• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ	
ΧΟΛΕΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2685071283
• ΚΡΥΟΝΕΡΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	26850 71219
ΣΦΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	26850 71965
• ΛΑΓΚΑΔΙΑ	
ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	26850 71358
• ΝΑΖΑΙΟΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	26850 71391
• ΦΤΕΡΗ	
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	26850 71266
TAXI	
• ΚΥΨΕΛΗ	
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26850 71328, 6972756998
• ΡΟΔΑΥΓΗ	
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26830 71385, 6944513727
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ	
• ΦΤΕΡΗ	
ΑΡΑΧΘΟΣ ΧΑΓΙΑΤΙ	26857 70424 6957505393 6951845025
ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ	
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ	6946241007
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ/ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ	
ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ ΠΡΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟ	
"Ο ΧΡΗΣΤΟΣ"	6932608108

Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Ακόμη ένα υδροηλεκτρικό εργοστάσιο στα Τζουμέρκα;

Θα το επιτρέψουμε;

Τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε όλο και πιο συχνά να ξεφυτρώνουν μπροστά μας υδροηλεκτρικά εργοστάσια, ιδίως σε περιοχές την υπαίθρου. Ανάμεσα σε αυτές συγκαταλέγονται η Πελοπόννησος, η Στερεά Ελλάδα και η Ήπειρος. Η τελευταία θεωρείται μια από τις πιο κατάλληλες για την κατασκευή τέτοιου είδους εργοστασίων, εξαιτίας των ορεινών και ανώμαλων εδαφών της αλλά και της αφθονίας της σε πηγές και παραποτάμους. Πρέπει μάλιστα να αναφερθεί ότι η Ήπειρος αποτελεί την πιο πλούσια σε νερά περιοχή της Ελλάδος (κατέχει το 30% του συνολικού «φρέσκου» νερού της χώρας), ενώ τα ποτάμια της δε στερεύουν ποτέ καθώς πηγάζουν από την οροσειρά της Πίνδου, η οποία χαρακτηρίζεται από τις συνεχείς βροχοπτώσεις της. Η ιδιομορφία της όμως αυτή έχει ως αποτέλεσμα να προσελκύει ολοένα και περισσότερες κατασκευαστικές εταιρείες, «πρόθυμες» να αξιοποιήσουν υδροδυναμικά τον φυσικό αυτό πλούτο.

Ίσως όλα αυτά πριν λίγο καιρό έμοιαζαν λίγο μακρινά, ίσως και να μη μπαίναμε καν στον κόπο να ενημερωθούμε. Τι γίνεται όμως όταν ένα «υδροηλεκτρικό εργοστά-

σιο» εμφανίζεται στα δικά μας χωριά, στα δικά μας μέρη; Εκεί ξαφνικά τα πράγματα αλλάζουν, παύουν να είναι πλέον τόσο απλά. Βρισκόμαστε ξαφνικά αντιμέτωποι με κάτι καινούριο, κάτι που μας κάνει να αναρωτιόμαστε αν είναι θετικό ή αρνητικό. Χρέος όμως όλων μας είναι να είμαστε καλά ενημερωμένοι για τα θέματα που απασχολούν τον τόπο μας, ώστε να πάρουμε θέση απέναντι τους και να οδηγηθούμε στις σωστές αποφάσεις.

Πριν λίγο καιρό έγινε γνωστό ότι έχουν κινηθεί όλες οι διαδικασίες ώστε να κατασκευαστεί μικρό υδροηλεκτρικό εργοστάσιο στο ρέμα «Γιαννίτσι» , που εντοπίζεται στον συνοικισμό Αβαρίτσα της τοπικής κοινότητας Παλαιοκατούνου του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων. Πρόκειται για μια περιοχή με πλούσια βλάστηση, γνωστή για τους νερόμυλους της αλλά και για τον απaráμιλλο σε ομορφιά καταρράκτης της. Οι κάτοικοι της είναι κατά βάση κτηνοτρόφοι και γεωργοί, οι οποίοι με αρδευτικά κανάλια ποτίζουν τα χωράφια τους. Συνεπώς είναι εύλογο ότι η δημιουργία ενός τέτοιου εργοστασίου βρίσκει αντιμέτωπους τους κατοίκους της περιοχής καθώς η ζωή τους εξαρτάται σε έναν

πολύ μεγάλο βαθμό από την ύπαρξη αυτού του ρέματος.

Όμως, οι συνέπειες ενός τέτοιου εγχειρήματος δεν περιορίζονται μόνο στο ανθρωπογενές περιβάλλον της περιοχής, αλλά εκτίνονται πολύ περισσότερο στο φυσικό της περιβάλλον. Δεν είναι λίγες οι έρευνες που παρουσιάζουν το μέγεθος της φυσικής αλλοίωσης και παραμόρφωσης που προκαλούν τα εργοστάσια αυτά. Μερικές από τις κυριότερες καταστροφές που οφείλουμε να αναφέρουμε είναι η αλλαγή του μικροκλίματος της περιοχής , η διαταραχή και ο αφανισμός των ψαριών (παρά τον ισχυρισμό της εταιρείας ότι δεν υπάρχει ιχθυοπληθυσμός!), η εξαφάνιση της βλάστησης στις όχθες της τεχνητής λίμνης, η εκπομπή μεθανίου που θεωρείται υπεύθυνο για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η μαζικοποίηση μιας αρκετά μεγάλης έκτασης και η οπτική όχληση, η δημιουργία κατολισθήσεων αλλά και πολλά ακόμη δυσμενή αποτελέσματα.

Είναι προφανές λοιπόν πως η δημιουργία ενός τέτοιου εργοστασίου θα αλλάξει δραματικά όχι μόνο τη ζωή των κατοίκων αλλά και ολόκληρη τη φυσική ισορροπία. Είναι πραγματικά αστείο να διακινδυνεύουμε τόσα πολλά τη στιγμή που όλες οι αναπτυγμένες χώρες στρέφονται στην αξιοποίηση ανανεώσιμων και φιλικών προς το περιβάλλον πηγών ενέργειας, όπως είναι η αιολική και η ηλιακή. Γιατί να πληρώσουμε για ακόμη μια φορά τόσο ακριβά το τίμημα για κάτι που στην ουσία δεν αξίζει τον κόπο;

Ευαγγελία Τσιλώνη

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ
1	ΤΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ & ΚΩΝ/ΝΑ.....	50.00 €
2	ΜΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	40.00 €
3	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	20.00 €
4	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΤΣΟΥΚΑ ΣΟΦΙΑ	20.00 €
5	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΝΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ.....	20.00 €
6	ΧΡΗΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	20.00 €
7	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΒΑΣ. ΓΙΑΝΝΗΣ	20.00€
8	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΠ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ	10.00€
9	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ & ΑΡΕΤΗ	30.00€
10	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ & ΕΛΕΝΗ	20.00€
11	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗΣ, ΣΤΑΘΗΣ & ΗΛΙΑΣ	50.00€
12	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΛΟΥΚΙΑ	20.00€
13	ΣΙΩΖΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	20.00€
14	ΣΠΥΡΟΣ Σ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20.00€
15	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Β. ΧΡΗΣΤΟΣ	20.00€
16	ΚΩΣΤΑΒΑΣΙΛΗΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ & ΛΟΥΛΑ	20.00€
17	ΑΡΑΠΗ ΕΛΕΝΗ	10.00€
18	ΛΥΤΡΑ ΒΑΓΙΑ	20.00€
19	ΜΠΑΡΤΣΩΚΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	20.00€
ΣΥΝΟΛΟ		450.00 €

ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΦΥΛΛΟ 175 1000.00 €

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ
1	ΚΑΜΠΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΑΡΑΠΗ	100.00€
ΣΥΝΟΛΟ		100.00 €

Eco Lift

ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ & ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΡΟΔΟΥ 158 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ - ΤΗΛ.:2105065777-ΚΙΝ.:6947585604

www.ecolift.gr, info@ecolift.gr

Το τρίτο σκιαγραφεί & διηγείται

Ηλεκτρονική διεύθυνση: left2@otenet.gr

Η ώρα έχει πάει 10 το πρωί και η παγωνιά έξω στα χωράφια δεν λέει ακόμη να φύγει. Κοιτάζοντας από το παράθυρο, τα μάτια μου απολαμβάνουν ένα τοπίο απίστευτης ομορφιάς. Ένα τοπίο που η ίδια η φύση το ζωγράφισε με τέχνη και μεράκι. Την άλλη μέρα, άλλος καιρός άλλος θεός. Η ομίχλη σαν αραχνούφαντο πέπλο ν’ απλώνεται παντού, μαζί με ένα ασταμάτητο ψιλόβροχο που σου πιρουινιάζει τα κόκκαλα, φτιάχνουν ένα εξωτικό περιβάλλον. Τα φώτα στην πλατεία και στους γύρω δρόμους μπερδευτήκανε και παραμένουν ακόμη αναμμένα κι ας έχει πάει η ώρα μεσημέρι. Το ποτάμι δεν το βλέπεις αλλά το αισθάνεσαι δίπλα σου και ακούς μόνο το παραπονιάρικο βουητό του,

*που αν για λίγο ξεχαστείς
και αφηθείς στη μαγεία της στιγμής,
θα βγει από μέσα σου
η παιδική νοσταλγία και θα θυμηθείς
τότε που σε νανούριζε
πριν ακόμη κοιμηθείς.*

Την παράλλη μέρα ανοίξανε οι καταρράκτες του ουρανού. Βροχή μέρα-νύχτα. Τα ρέματα γεμίσανε νερό, τα λαγκάδια φουσκώσανε και οι δρόμοι γίνανε απροσπέλαστοι. Βροχή και πάλι βροχή!!! Τα τσίγκια στις αυλές των οπιτών ξεσηκωθήκανε, συνωμότησαν όλα μαζί και πήραν το τρομπόνι για να φτιάξουν μουσικά σύνολα, έχοντας για νότες τις σταλαματιές της ατέλειωτης βροχής. Υπερβολές θα μου πείτε. Μπορεί. Και το φθινόπωρο τι υπέροχη εποχή!! Άμα κοιτάξεις από ψηλά θα δεις ένα χωριό δίπλα στο ποτάμι, μέσα στην κατα-

Η ΦΥΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΖΕΥΓΑΡΙ ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑ – ΠΟΙΗΣΗ και ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

πράσινη και πολυσύνθετη φύση. Ένας σουρεαλιστικός πίνakas ζωγραφικής. Όλες οι εποχές του χρόνου έχουν τη δική τους ξεχωριστή ομορφιά και η κάθε μέρα έχει τη δική της πάλη και τα δικά της μοναδικά συναισθήματα. Φαντασία, ποίηση και πραγματικότητα, όλα αυτά μαζί συνθέτουν ένα πάζλ ποικίλων συναισθηματικών αποχρώσεων. Ό,τι κι αν είσαι, επισκέπτης, φίλος ή χωριανός, ξέφυγε για λίγο από τη μουντζούρα που έχει σκεπάσει σχεδόν τα πάντα, άνοιξε τα παντζούρια της ψυχής σου για να μπει μια χαραμάδα φως και τότε όλα θα είναι διαφορετικά και αλλιώςτικα. Αυτό το ξεχωριστό, το κάτι διαφορετικό είναι που έψαχναν η Βίβιαν με τον Κώστα και το βρήκαν στο χωριό μας. Αύγουστο μήνα πέρασαν από εδώ για λίγο και μείνανε δυο-τρεις μέρες παραπάνω. Θες η μαγεία του τοπίου, θες η καλή διάθεση να ζήσουν ξεχωριστές εμπειρίες, γίνανε ένα με την φύση και η ψυχή τους κάπου ρίζωσε. Χωρίς να το καλοσκεφτούνε, κάνανε σχέδια για το επόμενο ταξίδι. Είναι ένα ζευγάρι με ιδιαίτερες ευαισθησίες, που άφησε πίσω του τις τυπικότητες και τα πρέπει και ανακατεύτηκε με τους ανθρώπους, προσθέτοντας τη δική του νότα, δημιουργώντας σχέσεις φιλίας, συμπάθειας και αγάπης. Ναι, ξαναήρθανε στο χωριό, όχι μόνο για να απολαύσουν το χειμωνιάτικο τοπίο, όχι μόνο για τις φθινοπωρινές πινελιές και την

καλοκαιρινή ραστώνη, αλλά και για τους ανθρώπους που γνώρισαν εδώ. Ήρθαν γιατί βρήκαν μια ξεστή και φιλόξενη αγκαλιά, που τους δόθηκε απλόχερα, ήρθαν για τους χωριανούς που τους καλοδέχθηκαν χωρίς ιδιοτέλειες και σκοπιμότητες. Κάπως έτσι αποφασίσανε να έρθουν ξανά το καλοκαίρι μαζί με τους φίλους τους και να δώσουν αμοιβαία υπόσχεση γάμου στο εκκλησάκι του Άη Γιώργη. Προτιμήσανε το ξενοδοχείο (Άραχθος-Χαγιάτι από τα απρόσωπα (κτήματα) και τις πολυτελείς ταβέρνες. Ένα πιο αγαπησιάρικο περιβάλλον για να μπορούν να διασκεδάσουν ελεύθερα χωρίς ταμπού και προκαταλήψεις. Η Βάσω και ο Δημήτρης είναι σίγουρο πως θα κάνουν τα πάντα για τους ευχαριστήσουν, γιατί είναι στο χαρκτήρα τους και γιατί έχουν ένα από τα καλύτερα ξενοδοχεία της περιοχής μας και όχι μόνο. Η μοναδική θέα και η παροχή υπηρεσιών είναι δέλεαρ για τέτοιου είδους εκδηλώσεις. Δεν θα είναι μόνοι τους. Θα έχουν για παρέα τους φίλους τους και όλους τους χωριανούς και πάνω από όλα τη Βίλη με τον Κώστα, ένα ξεχωριστό ζευγάρι που είναι γεμάτο καλοσύνη, ασυμβίβαστο, και πρωτοπόρο και όλοι μαζί θα πιούν κρασί μεθυστικό από τα μαγικά χέρια του Βασιλείου. Ζεύκι κρασί θα πιούν και είμαι σίγουρος πως κατά τα χαράματα θα αναφωνήσουν όλοι πως πέρασαν (ζεύκι), γιατί ο Κώστας ξέρει ότι:

*«Η ρώγα του σταφυλιού ωριμάζοντας
γίνεται μούστος εκλεκτός, και με ιδιαίτερη
φροντίδα κρασί μεθυστικό.
Φτάνοντας στα χείλη το κρασί,
η ρώγα στο στήθος ωριμάζει και πάλλεται
σ’ ολόκληρο το σώμα με πόθο ερωτικό»*
Όταν τα πρωτοάκουσα όλα αυτά, έκανα έναν μορφασμό δυσπιστίας. Δεν μπορεί, κάτι δεν κατάλαβα καλά. Πώς είναι δυνατόν δυο νέοι άνθρωποι, που δεν έχουν συγγενικούς δεσμούς με τους εδώ κατοίκους, αποφάσισαν να μοιραστούν μαζί μας μια από τις καλύτερες στιγμές της ζωής τους. Την απάντηση τη δίνουν οι ίδιοι με τη συμπεριφορά τους και με τα λόγια τους. Ομολογώ πως αυτή η στάση των παιδιών, μας τιμά ιδιαίτερα, τιμά τον τόπο μας και τους ανθρώπους του. Έδιωξα από πάνω μου τις κακές σκέψεις για το πώς, και τι αξία δίνουμε εμείς οι ίδιοι στο τόπο μας, τη ζητάμε από αυτόν και τι μπορεί να μας προσφέρει. Πολύ πιθανόν μια τέτοια προσέγγιση και η αναφορά για τόπους ξωτικούς και ανθρώπους μοναδικούς να φαντάζει πολυτέλεια, μπροστά στην κρίση που περνάμε, τη στιγμή που καταρρέουν τα πάντα. Η λογική αντιμετώπιση των γεγονότων έχει τη δύναμη να μας προστατέψει από τα δύσκολα μονοπάτια, το συναίσθημα όμως μπορεί να λειτουργήσει ως μια μορφή αντίστασης και να μας σπρώξει πιο κοντά στους ανθρώπους, στους φίλους μας, στα παιδιά μας, κάτι που το έχουμε ανάγκη στους δύσκολους καιρούς που περνάμε. Εγώ προσωπικά λέω ναι στην Φαντασία-ποίηση και πραγματικότητα, γιατί όλα αυτά μαζί συνθέτουν ένα μωσαϊκό ξεχωριστών συναισθημάτων.

Τοποθέτηση του Κώστα Φώτη στο Περιφερειακό Συμβούλιο Ηπείρου σχετικά με τις καθυστερήσεις έργων στα Τζουμέρκα

Τοπικά νέα - «ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ»

Στη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Ηπείρου, τη Δευτέρα 19 Δεκεμβρίου, και με αφορμή το 6^ο τακτικό θέμα της ημερήσιας διάταξης “Έγκριση Επιχειρησιακού Προγράμματος Περιφέρειας Ηπείρου 2012-2014 - Ενότητα β’ - Επιχειρησιακός Προγραμματισμός”, ο περιφερειακός Σύμβουλος της Π.Ε. Άρτας κ. Κώστας Φώτης, του συνδυασμού “Ηπειρος Τόπος να Ζεις”, μεταξύ άλλων ανέφερε τα εξής: «Η Άρτα έμεινε πίσω στο σχεδιασμό αφού ο απροσδόκητος χαμός του εκλεγμένου Αντιπεριφερειάρχη Κώστα Παππά οδήγησε σε ορισμό νέου, με αποτέλεσμα να χρειαστεί διπλάσιος χρόνος ενημέρωσης. Το συγκεκριμένο γεγονός, σε συνδυασμό με τις δικαστικές περιπέτειες που ακολούθησαν την εκλογή της Δημοτικής Αρχής στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων, είχαν ως συνέπεια την καθυστέρηση στο σχεδιασμό και την προώθηση των αναγκαίων έργων για την περιοχή μας. Και συγκεκριμένα:

- Δεν συντάχθηκε καμία μελέτη και δεν προωθήθηκε κανένα αίτημα σε ό,τι αφορά την αξιοποίηση της λίμνης Πουρναριού, ενός κομβικού έργου για την περιοχή.
- Δεν προωθήθηκε το έργο “Περιμετρικός δρόμος Τζουμέρκων”, που είναι ιδανικός δρόμος

από κάθε πλευρά, ο οποίος συνδέει τα χωριά Άγναντα, Καταρράκτη, Βουργαρέλι, Θεοδώριανα κ.λπ. Ένας δρόμος που θα αναβάθμιζε τουριστικά την περιοχή αυτή και ο οποίος είχε τεθεί προεκλογικά υπόψη όλων των συνδυασμών.

- Δεν προωθήθηκε η μελέτη για την παρέμβαση της περιφέρειας στην εθνική οδό Άρτας-Τρικάλων που αφορά το τμήμα από το Πέτα έως το “Φάγγο Κάτω Καλεντίνης και θα συντόμευε το δρόμο κατά 15χλμ., έχοντας θέα προς τη λίμνη και συμβάλλοντας στην αξιοποίηση των Τζουμέρκων.»
- «Όπως έχω τονίσει επανειλημμένα, τα Τζουμέρκα δεν μπορούν να αναπτυχθούν εάν δεν έχουν τις αναγκαίες οδικές συνδέσεις» τόνισε ο κ. Φώτης.
- Δεν υπάρχει καμία εξέλιξη στο έργο οδικής σύνδεσης Ρετσιανά-Στρογγυλόκαμπος το οποίο έχει μείνει στη μέση και δεν προβλέπεται σύμφωνα με το επιχειρησιακό πρόγραμμα να γίνει κάτι τα επόμενα 3 χρόνια τουλάχιστον.
- Δεν υπάρχει καμία αναφορά για το έργο που πρέπει να γίνει στις πηγές Βρυζοκαλάμου, από τις οποίες υδρεύονται περίπου 16 χωριά, έτσι ώστε να έχουμε ένα ώριμο αίτημα για τον εμπλουτισμό της υδραμάστευσης και την αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης.

Τέλος, ο κ. Φώτης, ολοκληρώνοντας την παρέμβασή του, επεσήμανε: «Εμείς δεν λέμε ότι σε κανένα έργο, αλλά η πλειοψηφία θα πρέπει να ξέρει ότι και τα έργα που εμείς προτείνουμε, είναι εξίσου σοβαρά και σημαντικά για την περιοχή και αξίζουν την προσοχή της.»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Αγαπητοί συνδρομητές,

Από 1^η Αυγούστου 2011 σταμάτησε ξαφνικά και σε εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015 η κρατική επιδότηση των τελών αποστολής της εφημερίδας μας. Βάση της επιδότησης μπορούσαμε να στέλνουμε σχετικά οικονομικά 1400 φύλλα σε όλη την Ελλάδα. Αυτά πηγαίνανε πέρα από τα μέλη του Συλλόγου και σε συγχωριανούς ή και φίλους συγχωριανών οι οποίοι έχουν δώσει την τελευταία συνδρομή τους αρκετά χρόνια πίσω. Ξεκινώντας από το ότι από δω και πέρα θα είναι δυσβάστακτο το κόστος αποστολής αλλά και εφαρμόζοντας την αρχή της δικαιοσύνης ότι δεν μπορεί να επωμίζονται το κόστος οι συνεπείς συνδρομητές μας στερώντας από τον Σύλλογο πολύτιμους πόρους, το Δκτικό Συμβούλιο αποφάσισε ότι :

Αρχής γενομένης του επόμενου φύλλου (176 Ιανουάριος 2012) :

- Ορίζεται ως ελάχιστη συνδρομή τον χρόνο το ποσόν των 5 ευρώ ή 1,20 ευρώ /φύλλο)
- Αν για παράδειγμα κάποιος συνδρομητής πληρώσει π.χ. 20 ευρώ , αυτομάτως γίνεται συνδρομητής για 5 χρόνια
- Ως συνδρομές για την εφημερίδα θα λαμβάνονται υπ’ όψιν οποιαδήποτε ποσά δίνονται προς τον Σύλλογο για οποιοδήποτε λόγο, πχ. Συνδρομή μέλους ή εις μνήμην ή διαφήμιση κλπ.
- Σε περίπτωση που μας γνωστοποιεί κάποιος συμπατριώτης αδυναμία πληρωμής της συνδρομής αλλά και επιθυμία να την λαμβάνει θα γίνεται αυτόματα συνδρομητής τουλάχιστον για 1 έτος.

Οπότε παρακαλούμε όποιον επιθυμεί να συνεχίσει να λαμβάνει την εφημερίδα να τακτοποιήσει το συντομότερο την συνδρομή του για να μην διακοπεί η αποστολή του επόμενου φύλλου ή να μας ενημερώσει τηλεφωνικά ότι επιθυμεί να συνεχίζει να λαμβάνει την εφημερίδα.

Σ’ αυτό το σημείο θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι στόχος μας δεν είναι τόσο να πιέσουμε το αναγνωστικό μας κοινό να είναι εντάξει με τις υποχρεώσεις του όσο να στέλνουμε από δω και πέρα την εφημερίδα σε όσους πραγματικά επιθυμούν να την λαμβάνουν και διαβάζουν την εφημερίδα. Μέχρι τώρα υπήρχε μια χαλαρότητα στις αποστολές με αποτέλεσμα να λαμβάνουν την εφημερίδα και άνθρωποι που είτε δεν ενδιαφέρονται (λόγω μη εντοπιότητας) για το φύλλο είτε και ντόπιοι που δεν μπαίνουν καν στον κόπο να την ξεφυλλίσουν. Επ’ ευκαιρίας λοιπόν αυτής της σημαντικής ανατίμησης των εξόδων αποστολής αποφασίσαμε να εξορθολογίσουμε και εμείς τις αποστολές μας. Τέλος, είμαστε ανοικτοί σε οποιοδήποτε προτάσεις για βελτίωση ή και διεύρυνση των άνω κανόνων συνδρομών.

Πρόταση Δημοκρατίας: Η Συνέλευση των κατοίκων

☛ συνέχεια από τη σελ. 1

Τι όμως θα μπορούσαμε να κερδί-
σουμε από μια τέτοια διαδικασία;
α/ Θα μπορούν να συζητηθούν προ-
τάσεις πολιτών που τώρα μένουν
ανεκμετάλλετες.
β/ Θα είναι μια θαυμάσια ευκαιρία
για επικοινωνία του τοπικού συμβου-
λίου με τους κατοίκους εκτός καφενεί-
ου.
γ/ Θα ευαισθητοποιήσει κατοίκους
και φορείς ώστε να γίνουν πιο ενερ-
γοί.
Μιλώντας με τον Πρόεδρο της τοπι-
κής κοινότητας **κ. Χρήστο Κωνσταντά-
κη** σχετικά με το συγκεκριμένο άρθρο
μας δήλωσε ότι το έχει υπόψιν του,
το στηρίζει και **θα φροντίσει να συζη-
τηθεί στο επόμενο τοπικό Συμβούλιο
και να οριστεί μια ημ/νία μέσα στον
Αύγουστο και μια τοποθεσία (πιθανόν
μια πλατεία) για την διοργάνωση της
Συνέλευσης**. Μάλιστα, μας είπε ότι
από όσο γνωρίζει εφαρμόζεται εδώ και
χρόνια με μεγάλη επιτυχία στην Πρά-
μαντα.
Εμείς σαν Σύλλογος δηλώνουμε ότι θα
στηρίζουμε μια τέτοια προσπάθεια με
όποιο μέσο διαθέτουμε και πιστεύου-
με ότι με τα χρόνια η Συνέλευση αυτή
μπορεί να εξελιχθεί σε βασικό πυρήνα
εξέλιξης, επικοινωνίας και δημοκρα-

τίας για την κοινότητά μας αλλά και
του Δήμου μας.

**Άρθρο 85 του νόμου Αρ.
3852 – 7 Ιουνίου 2010 του
Προγράμματος Καλλικράτη**
Συνέλευση κατοίκων τοπικής κοινότη-
τας στις τοπικές κοινότητες, με ευθύνη
του εκπροσώπου της τοπικής κοινότη-
τας ή του προέδρου του συμβουλίου
της τοπικής κοινότητας σε συνεργα-
σία με τον αρμόδιο αντιδήμαρχο, κα-
λούνται οι κάτοικοι και οι φορείς της
τοπικής κοινότητας, τουλάχιστον μια
φορά κατ' έτος σε συνέλευση, και
προτείνουν στα αρμόδια όργανα του
δήμου, ανάλογα με το χαρακτήρα
των αναγκών των κατοίκων της τοπι-
κής κοινότητας και τις προτεραιότητες
για την τοπική ανάπτυξη, τις δράσεις
που πρέπει να αναλάβει ο δήμος
ιδίως ως προς:
α) την παροχή κοινωνικών ή άλλων
υπηρεσιών για την εξυπηρέτηση των
κατοίκων της περιοχής τους,
β) τη λήψη μέτρων για την προστασία
των ηλικιωμένων και των παιδιών στο
πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής του
δήμου,
γ) τα έργα που πρέπει να εκτελεστούν
στην τοπική κοινότητα,
δ) την παροχή υπηρεσιών για την
τουριστική αξιοποίηση και προβολή
της τοπικής κοινότητας,
ε) την εφαρμογή πολιτιστικών, ψυχα-
γωγικών και αθλητικών προγραμμά-
των και
στ) κάθε άλλο θέμα που αφορά την
τοπική κοινότητα.
Για την ανωτέρω διαδικασία τηρού-
νται πρακτικά από υπάλληλο του δή-
μου ενώ οι αποφάσεις για τα ανωτέ-
ρω θέματα λαμβάνονται από τους πα-
ρόντες με σχετική πλειοψηφία.

Τα νερά στο χωριό μας από το Βριζοκάλαμο και τη Μουρτζιά Θεοδωριάνων του Αντώνη Μάνου

Στη Φτέρη βρέθηκε νερό για εμπλουτισμό της Δεξαμενής. Αν δεν
φτάνει, να γίνει επέκταση του δικτύου από το Βριζοκάλαμο.
Στο Βαθύκαμπο να πάει το νερό στη Δεξαμενή.
Στο Κρυονέρι, χρειάζεται μια δεξαμενή ψηλότερα, ώστε να υδρευό-
νται όλοι και αν δε φτάνει, υπάρχουν νερά δίπλα να την εμπλουτί-
σουν.
Στα Αντριά να φτάσει το δίκτυο στη δεξαμενή.
Στα Λαγκάδια, πρέπει επιτέλους να λυθεί το πρόβλημα για τα ψηλό-
τερα σπίτια.
Αυτά για τους δημοτικούς και τοπικούς άρχοντες.

Για την Καλεντίνη, το Δίστρατο και το Κεντρικό

του Αντώνη Μάνου

Οι δημότες από αυτά τα τρία χωριά, βρίσκονται παντελώς
αποκλεισμένοι όσον αφορά στην πρόσβαση προς το Δη-
μαρχείο Κεντρικών Τζουμέρκων. Έχουν ανάγκη το Κέντρο
Υγείας, το Ταχυδρομείο, την Αστυνομία, την αγορά της Κυψέλης και
του Βουλγαρελίου, τους φίλους, την όμορφη διαδρομή και φυσικά
τα σχολεία. Πολλά χρόνια πέρασαν και η δημοτική και τοπική κοι-
νωνία, μας εγκατέλειψε παντελώς.
Ίδωμεν...

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Πωλείται Ακκορντεόν Ιταλικής κατασκευής,
με 80 μπάσσα,
μεταχειρισμένο σε καλή κατάσταση.
τηλ. 2107703092 - κ. Ζέρβας Ιωάννης

Επαναληπτικές Δημοτικές εκλογές 2011

Μετά τη γνωστή απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για ακύρωση της εκλογής του πρώην
τώρα πια Δημάρχου μας κ. Μαρίνου Γαρνέλη διεξήχθησαν στις **2 Οκτωβρίου 2011** επαναληπτι-
κές εκλογές στο Δήμο κεντρικών Τζουμέρκων με νικητή τον συνδυασμό του κ. Χρήστου Χασιά-
κου.

Για την ιστορία τα αποτελέσματα ήταν:

Συνδυασμός Χρήστου Χασιάκου	4.035 ψήφοι,	59,7%,	έδρες 16
Συνδυασμός Σταυρούλας Καραβασίλη	2.393 ψήφοι,	35,4%,	έδρες 10
Συνδυασμός Ιωάννη Νάκη	327 ψήφοι,	4,8%,	έδρες 0

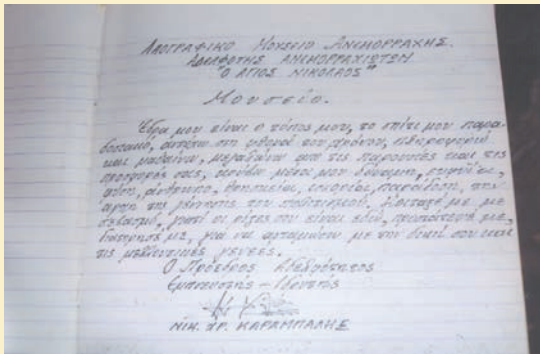
Στην κοινότητα Κεντρικού αναδείχθηκε το παρακάτω τοπικό Συμβούλιο:

Χρήστος Κωνσταντάκης	Πρόεδρος
Κώστας Βασιλείου	μέλος
Βαγγέλης Λαμπράκης	μέλος

Δεν λείπει ούτε η εμπειρία αλλά ούτε και η γνώση των προβλημάτων από τους τρεις επιτυχόντες. Αυτό
που έλειπε σε παλαιότερα τοπικά συμβούλια του Κεντρικού είναι η καλή επικοινωνία των μελών μεταξύ
τους και η κοινή δράση. Ελπίζουμε να έχει έρθει ο καιρός να μπουν στην άκρη ατέρμονες διαφωνίες και
τοπικισμοί προς όφελος της κοινότητάς μας. Ο «Αραχθος» θα είναι στο πλάι τους για κάθε λογική και
ενωτική κίνηση αλλά και απέναντί τους σε οποιαδήποτε αρνητική και διασπαστική συμπεριφορά.

Νέο λαογραφικό μουσείο Ανεμορράχης

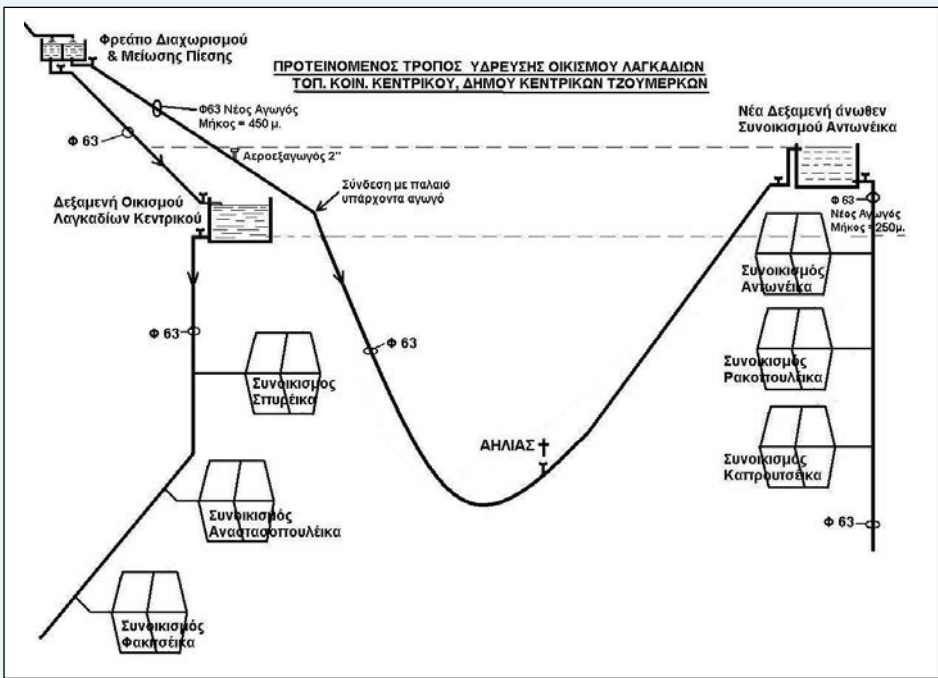
Εγκαίνια 15-8-2011

Πρόταση-Μελέτη Ύδρευσης Λαγκαδίων

Υπ' όψιν:

Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων και Τοπικού Συμβουλίου Κεντρικού

Μελέτη - Κατασκευή: Χρήστος Αντώνιου & Συνεργάτες

Σημείωση:

Πλήρης μελέτη εστάλη στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων για τα περαιτέρω, έπειτα από τηλεφωνική επα-
φή που είχαμε με τον Αντιδήμαρχο Απ. Τυρολόγου.

S.O.S. για τον ΑΡΑΧΘΟ

☛ συνέχεια από τη σελ. I

Στο νομοσχέδιο με τίτλο «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος...» επιχειρήθηκε καταρχήν να περάσει μια φωτογραφική διάταξη **στο άρθρο 56**, η οποία «χάριζε» κυριολεκτικά το φράγμα του Αγίου Νικολάου στην εταιρεία «ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΕ». Η διάταξη αυτή, που τελικά αποσύρθηκε, παρέκαμπτε όλα τα νομικά εμπόδια και τις αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας και θα μπορούσε, μέσα σε 20 μέρες η εταιρεία, αξιοποιώντας τις διατάξεις αυτού του άρθρου, να πάρει την άδεια για να ξεκινήσουν οι εργασίες κατασκευής του φράγματος Αγίου Νικολάου.

Ταυτόχρονα, στο **άρθρο 52**, το οποίο δυστυχώς εξακολουθεί να υπάρχει ακόμα στο νομοσχέδιο, εισάγεται μια εγκληματική διάταξη, όχι μόνο για τον Άραχθο, αλλά συνολικά για το περιβάλλον. Μ' αυτή τη διάταξη, εξισώνονται στην ουσία τα μεγάλα φράγματα που προκαλούν ανεπανόρθωτες ζημιές στα οικοσυστήματα (π.χ. όπως του Αγίου Νικολάου) με τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ). Θα δίνεται η δυνατότητα να μπορούν τα μεγάλα φράγματα να αδειοδοτούνται με ευνοϊκούς όρους, όπως οι ΑΠΕ, παρακάμπτοντας τις προστατευτικές περιβαλλοντικές

Η Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών και βουλευτές του νομού με τον υπουργό Περιβάλλοντος κ. Παπακωνσταντίνου.

διατάξεις που ισχύουν έως τώρα. Έτσι, στο όνομα της «πράσινης ανάπτυξης», ανοίγεται η πόρτα για επιχορηγήσεις και προνόμια στις εταιρείες που θα κατασκευάσουν τέτοια μεγάλα φράγματα.

Άμεση και καθολική υπήρξε η αντίδραση των φορέων της περιοχής μας. Με ανακοινώσεις τους, η Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών, η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία, και ο Σύλλογος για την προστα-

σία του Αράχθου, ζήτησαν την απόσυρση των άρθρων 52 και 56 του νομοσχεδίου. Στο ίδιο μήκος κύματος και οι Δήμοι της περιοχής. Σε συνεδριάσή του το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου μας, εξέδωσε ομόφωνο ψήφισμα με το οποίο συντάσσεται στον αγώνα κατά του φράγματος και ζητά την απόσυρση της διάταξης του άρθρου 56.

Μετά την καθολική αντίδραση, ο

υπουργός Π.Ε.Κ.Α. κ. Παπακωνσταντίνου, σε συνάντηση που είχε με αντιπροσωπεία βουλευτών και την Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών, ανακοίνωσε ότι προχωρά σε αλλαγή του επίμαχου άρθρου 56.

Και η νέα όμως διατύπωση του άρθρου 56, παρότι αφαιρεί την απαράδεκτη «φωτογραφική» διάταξη, δεν αίρει τον κίνδυνο για τα φράγματα στον Άραχθο, συμπεριλαμβανομένου και του Αγίου Νικολάου. Απλώς μεταθέτει την υπόθεση χρονικά για λίγο αργότερα. Παραπέμπει δηλαδή το θέμα στα Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών, (τα οποία ετοιμάζονται) κι εκεί ανοίγεται η κερκόπορτα για να συμπεριληφθεί σ' αυτά η κατασκευή φραγμάτων. Ταυτόχρονα, με αυτό τον τρόπο, υποβαθμίζεται το υφιστάμενο Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού της Περιφέρειας Ηπείρου (στο οποίο δεν προβλέπονται άλλα φράγματα στον Άραχθο) καθώς επίσης η γνωστή απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία είναι ευνοϊκή για τον Άραχθο.

Με άλλα λόγια, ο κίνδυνος εξακολουθεί να υπάρχει και χρειάζεται η απόσυρση τόσο του άρθρου 56 όσο και του άρθρου 52, που προηγείται και «στρώνει το έδαφος» για τα μεγάλα φράγματα.

Το τελευταίο υπόμνημα όλων των φορέων των Τζουμέρκων προς τη ΒΟΥΛΗ

Προς:
Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Τους Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε και κ.κ. Βουλευτές,

Η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, η οποία εκπροσωπεί 450 πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια σωματεία με 650.000 μέλη, η Ομοσπονδία των Τζουμερκιωτών, η οποία εκπροσωπεί 35 συλλόγους της περιοχής των Τζουμέρκων, οι Δήμοι: Αρταίων, Κεντρικών και Βόρειων Τζουμέρκων, ο Σύλλογος προστασίας Αράχθου, σχετικά με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο του ΥΠΕΚΑ: «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος...» εκτιμούν ότι:

Σε ό,τι αφορά το **άρθρο 52**, με το οποίο κάθε φράγμα άνω των 15 MW χαρακτηρίζεται **Ανανεώσιμη Πηγή Ενέργειας (Α.Π.Ε.)**, ουδεμία μεταβολή επήλθε παρά τις αντιρρήσεις μας.

Υπενθυμίζουμε ότι μέχρι το 1999 (ν. 2244/1994), μικρά υδροηλεκτρικά (ΑΠΕ) θεωρούνταν τα υδροηλεκτρικά μέχρι 5 MW. Με το ν. 2773/1999 το όριο διπλασιάστηκε στα 10 MW, όριο που υποστηρίζεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση Μικρών Υδροηλεκτρικών (ESHA), ενώ εμμέσως στον ν. 3468/2006 το όριο ανέβηκε στα 15 MW. **Ενδεικτικά, στην Ιταλία το όριο είναι 3 MW, στη Γαλλία 8 MW, στην Αγγλία 5 MW, στις Ισπανία - Βέλγιο 10 MW.** Σύμφωνα με την Διεθνή Επιτροπή Μεγάλων Φραγμάτων (ICOLD) ένα φράγμα θεωρείται ως μικρό όταν το ύψος του είναι μικρότερο από τα 15 μέτρα. **Επομένως, για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, θεωρούμε ότι δεν μπορεί όλα τα φράγματα να είναι Α.Π.Ε., πρέπει να υπάρχουν όρια και προτείνουμε το όριο να επανέλθει στα 10 MW.**

Θεωρούμε ότι η αρχή της ισονομίας θα πρέπει να εφαρμόζεται ισότιμα προς την κατεύθυνση των Ευρωπαϊκών κανόνων του περιβαλλοντικού δικαίου, διορθώνοντας παραβατικές πρακτικές του παρελθόντος.

Σχετικά με το άρθρο 56 θεωρούμε ότι, αν και ο κ. υπουργός Π.Ε.Κ.Α. απέσυρε το αρχικό περιεχόμενο, έφερε στη θέση του ένα άλλο κείμενο, το οποίο **υποβαθμίζει το Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και την απόφαση του ΣΤΕ για τον Άραχθο, παραπέμποντας στα Περιφερειακά Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών.**

Μαζί με το άρθρο 52 εξακολουθεί να αποτελεί άμεση απειλή για τον Άραχθο και σε καμία περίπτωση δεν αποτρέπει την κατασκευή φραγμάτων σε αυτόν. Είναι γνωστό άλλωστε ότι στην περιοχή μας υπάρχουν άλλα **δύο μεγάλα φράγματα (Πουρνάρι I και II).** Ο Άραχθος έχει ήδη συνεισφέρει αρκετά στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας μας.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, **θεωρούμε ότι ο εμπαιγμός και η αυθαιρεσία συνεχίζονται και απαιτούμε την απόσυρση των άρθρων 52 και 56.**

Η ώρα των κρίσιμων πολιτικών αποφάσεων έφτασε.

Καλούμε τους βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου να αντιληφθούν έγκαιρα το περιβαλλοντικό έγκλημα που επιχειρείται και να παρέμβουν άμεσα, ώστε να αποσυρθούν - καταψηφιστούν τα άρθρα 52 και 56.

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜ/ΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΑΡΤΑΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΒΟΡΕΙΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

Σχόλιο της εφημερίδας:

Στο προηγούμενο φύλλο μας γράφαμε -προφητικά- για τον κίνδυνο να επανέρθει το θέμα των φραγμάτων στον Άραχθο και ζητούσαμε από το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου μας να είναι σε επιφυλακή. **Πράγματι άμεσα, καθαρό και ομόφωνο ήταν το ψήφισμα και θέση του Συμβουλίου κατά των φραγμάτων στον Άραχθο. Χαιρετίζουμε τη συμπόρευση σ' αυτό τον αγώνα**

Όχι στην καταστροφή της περιοχής του Αράχθου

Δυστυχώς ο αγώνας για τη σωτηρία του Αράχθου από τα καταστροφικά φράγματα δεν τελείωσε. Φαίνεται καθαρά ότι δεν μας κατάλαβαν πώς ζήσαμε όλα αυτά τα χρόνια. Από τότε που έβαλαν τα σημάδια στον Άραχθο, άρχισε ολόκληρη η περιοχή να προβληματίζεται σοβαρά. Πολλοί συμπατριώτες πήραν το δρόμο του μετανάστη μα ποτέ δεν ξέχασαν τον τόπο τους και το ποτάμι που μας φύλαξε στους δύσκολους καιρούς από όλους τους πολέμους που γνωρίσαμε στην Ελλάδα μας.

Εκείνο που κατάλαβαν αυτοί είναι το κέρδος του ντόπιου και του ξένου και της εταιρείας **Μηχανική Α.Ε.**

Τώρα, θέλουν να μας αναγκάσουν να ζήσουμε κάτω από τους καταστροφικούς πυλώνες της ΔΕΗ, με αποκλεισμούς του ποταμού, να μη μπορεί αυτός ο λαός να απολαύσει τη ροή του νερού, όπως μας το χάρισε η φύση.

Αυτό ο πολύχρονος αγώνας συμπληρώνει γύρω στα 50 χρόνια μέσα στις ψυχές των ανθρώπων μας.

Έλεος πια!

Εμείς που ζούμε εκεί σε αυτόν τον τόπο, ζητάμε την τελική ανατροπή του καταστροφικού φράγματος στον Άγιο Νικόλαο.

Ανάπτυξη στην περιοχή μας είναι άνθρωποι δρόμοι, ανθρώπινη συγκοινωνία, ανθρώπινα κέντρα Υγείας, ανθρώπινα σχολεία, ανθρώπινη αγορά, ανθρώπινη αστυνομία, ανθρώπινα νοσοκομεία, ανθρώπινα δημαρχεία, ανθρώπινη περιφέρεια και πάνω απ' όλα, την Ανθρώπινη Κοινωνία.

Αντώνης Μάνος

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΑΜΟΙ

Στις 25 Ιουνίου, στην εκκλησία Ανάληψη Νέου Κόσμου, έγινε ο γάμος της Δήμητρας Ψυχογιού με τον Γιάννη Λεμονιά. Ακολούθησε γλέντι μέχρι το πρωί σε μαγαζί περιοχής Γλυφάδας. Η Δήμητρα είναι κόρη του Γιάννη και της Βασιλικής Ψυχογιού από τον Βαθύκαμπο.

Στις 27 Αυγούστου 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Χριστοφόρου στο Αγρίνιο, έγινε ο γάμος του Αναστάσιου Δήμου, εγγονού του Γιώργου Γιώτη από το Βαθύκαμπο και της Φωτεινής Μαμασούλα.

Στις 15 Οκτωβρίου 2011, στο Δημαρχείο Ποσειδωνίας Σύρου, έγινε ο γάμος της Ιωάννας Λαμπράκη και του Γιάννη Ξενάκη. Η Ιωάννα είναι κόρη του Γιώργου και της Ελένης Λαμπράκη από τους Ναζαίους.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εύχεται στους ευτυχισμένους νιόπαντρους να ζήσουν.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Η Μπαρτσώκα Κωνσταντίνα προσέφερε 20.00 ευρώ στη μνήμη του Χρήστου Δ. Καλιακάτσου που έφυγε από τη ζωή στις 3 Οκτώβρη 2010, στα 76 χρόνια του και της Μαρίας Χρ. Καλιακάτσου που έφυγε από τη ζωή την 1η Ιουνίου 2009 στα 73 χρόνια της.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Η Παναγιώτα Χ. Καλιακάτσου εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, στο Τμήμα Μηχανικών Επιστήμης Υλικών.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 6 Ιουλίου 2011, απεβίωσε ο Δημήτριος Αράπης, σε ηλικία 77 ετών. Κηδεύτηκε στις 8 Ιουλίου, στο Νεκροταφείο Φτέρης Κεντρικού.

• Στις 19 Ιουλίου 2011, απεβίωσε ο Κώστας Καμπρής, σε ηλικία 85 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη, στο Νεκροταφείο Φτέρης Κεντρικού.

Κώστας Καμπρής

• Στις 22 Ιουλίου 2011, απεβίωσε στην Κέρκυρα η Γεωργία Μακάκου-Παπά, σε ηλικία 53 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη, στο Νεκροταφείο της Κέρκυρας.

• Στις 5 Αυγούστου 2011, απεβίωσε ο στη Λάρισα ο Γιώργος Χρηστοκώστας, σε ηλικία 73 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη, στο Νεκροταφείο Σουμέσης Ροδαυγής.

• Στις 10 Αυγούστου 2011, απεβίωσε ο Χρήστος Πρόνιος, σε ηλικία 92 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη, στο Νεκροταφείο Φτέρης Κεντρικού.

• Την 13^η Αυγούστου 2011, απεβίωσε στην Άρτα, ο Βασίλειος Παπαγιάννης ετών 99, από την Ανεμορράχη. Την επομένη τελέστηκε η νεκρώσιμος ακολουθία στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης. Μετά τον τελευταίο αποχαιρετισμό η σορός του ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο Ανεμορράχης. Εύχομαι στη νύφη του Ρίτα, στα εγγόνια του και στους στενούς συγγενείς του να έχουν υγεία, να ζήσουν να τον θυμούνται. Ο εκλιπών είχε σταδιοδρομήσει στη Δασική Υπηρεσία, ήταν ιδρυτικό μέλος της Αδελφότητας Ανεμορράχης, ανακηρύχθηκε Πρόεδρος της Αδελφότητας και στη συνέχεια επίτιμος Πρόεδρος. Τώρα αναπαύεται μαζί με τη σύζυγό του Ανθή, που είχε απεβιώσει στις 10-8-1988 και τα δυο παιδιά του, τον Γιώργο, φοιτητή Νομικής, που απεβίωσε σε ηλικία 23 ετών στις 29-1-1967 και τον Ιωάννη, εκπαιδευτικό, που απεβίωσε σε ηλικία 71 ετών, στις 25-10-2010.

Αιώνια η μνήμη τους.

Με κάθε σεβασμό ο επί των κοινωνικών και των δημοσίων σχέσεων της Αδελφότητας Χρήστος Λαζ. Φούκας

ΥΓ. Τον επικήδειο λόγο απέδωσε ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Ανεμορραχιωτών Άρτας με έδρα την Αθήνα, Νικόλαος Χρ.

Καράμπαλης

Σημείωση: Στο προηγούμενο φύλλο 175, εκ παραδρομής έγινε τυπογραφικό λάθος και γι' αυτό επαναδημοσιεύουμε το παραπάνω άρθρο. Ζητάμε συγγνώμη από τους οικείους των εκλιπόντων και τον αρθρογράφο.

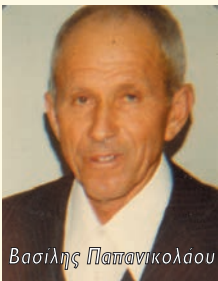
• Στις 24 Αυγούστου 2011, απεβίωσε στην Άρτα η Σοφία Λ. Καλιακάτσου σε ηλικία 73 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο Ναζαίων Κεντρικού.

• Στις 25 Αυγούστου 2011, απεβίωσε ο Αριστοτέλης Βόβλας, σε ηλικία 96 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη, στο Τραπεζάκι Διστράτου.

• Στις 13 Σεπτέμβρη 2011, απεβίωσε στην Άρτα ο Ευθύμιος Λ. Μάνος, σε ηλικία 86 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο Γλυκόςριζου Άρτας.

• Στις 15 Σεπτέμβρη 2011, απεβίωσε στην Αθήνα η Ευαγγελία Αντριάνοπούλου-Κόζιακα, σε ηλικία 72 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη, σε Νεκροταφείο της Αθήνας.

• Στις 10 Νοέμβρη 2011, απεβίωσε στην Πάτρα ο Βαίλης Παπανικολάου σε ηλικία 90 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη σε Νεκροταφείο της Πάτρας.

Βασίλης Παπανικολάου

• Την 22^α Νοεμβρίου 2011, απεβίωσε στην Αθήνα όπου κατοικούσε, ο Ιωάννης Αντριάνοπουλος, καταγόμενος από το χωριό Εύα Μεσσηνίας. Την μεθεπομένη εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία στον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου του Βύρωνα Αττικής. Μετά τον τελευταίο αποχαιρετισμό, η σορός του ενταφιάστηκε στο εκεί Νεκροταφείο, πλησίον στη σύζυγό του Ευαγγελία Κων. Γκόζιακα, από τον Βαθύκαμπο Κεντρικού, που είχε φύγει από τη ζωή στις 15 Σεπτεμβρίου 2011. Ο άντρας της Γιάννης Αντριάνοπουλος δεν άντεξε το χωρισμό της και πήγε κοντά της.

• Στις 24 Νοέμβρη 2011, απεβίωσε στην Αθήνα, ο Θεοφάνης Χ. Μπαρτζώκας σε ηλικία 72 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Κόκκινου Μύλου.

• Στις 17 Γενάρη 2012, απεβίωσε στο Αγρίνι ο Κώστας Ν. Καλιακάτσος, σε ηλικία 70 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο ναζαίων Κεντρικού

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Στις 7 Αυγούστου 2011, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής, στη Φτέρη Κεντρικού, τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του Δημήτρη Αράπη.

• Στις 21 Αυγούστου 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης, στο Κρυονέρι Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο της οικογένειας του Αθανασίου και της Ελένης Καλιακάτσου.

• Στις 27 Αυγούστου 2011, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής, στη Φτέρη Κεντρικού, τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του Κώστα Καμπρή.

• Στις 28 Αυγούστου 2011, στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων, στο Βαθύκαμπο Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο του Χρήστου Δ. Καλιακάτσου και της Μαρίας Χ. Καλιακάτσου.

• Στις 4 Σεπτέμβρη 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Ηλίας, στα Λαγκάδια Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο έξι μηνών του Γιώργου Αναστασόπουλου.

• Στις 11 Σεπτέμβρη 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο έξι μηνών του Θεόδωρου Σχίζα.

• Στις 18 Σεπτέμβρη 2011, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής, στη Φτέρη Κεντρικού, τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του Χρήστου Πρόνιου.

• Στις 18 Σεπτέμβρη 2011, στο Ιερό Ναό Αγίας Φανερωμένης, στο Τραπεζάκι Διστράτου, τελέστηκε μνημόσυνο ενός χρόνου της Γεωργίας Φ. Σιαφαρίκα.

• Στις 17 Σεπτέμβρη 2011, στον Ιερό ναό Αγίας Παρασκευής, στη Φτέρη Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο ενός χρόνου του Κώστα Πάνου.

• Στις 2 Οκτώβρη 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο έξι μηνών του Γεωργίου Λαμπράκη.

• Στις 2 Οκτώβρη 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού, τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο της Σοφίας Λ. Καλιακάτσου.

• Στις 2 Οκτωβρίου 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης, τελέστηκε το 6μηνο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Όλγας Βασιλείου Κουτσούπα.

• Στις 9 Οκτώβρη 2011, στον Ιερό Ναό Προφήτου Ηλίας, στα Λαγκάδια Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο της οικογένειας ανα-

στάσιου Καπρούτσου και της Αθανασίας Καπρούτσου.

• Στις 23 Οκτωβρίου 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης, τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Αρτεμισίας Ευαγγέλου Τσιόπαλη.

• Στις 23 Οκτωβρίου 2011, στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννη Βουλιαγμένης, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Ευαγγελίας Ιωάννου Αντριάνοπούλου. Η εκλιπούσα ήταν το γένος Κων/νου Γκόζιακα από το Βαθύκαμπο Κεντρικού.

• Την 6^η Νοεμβρίου 2011, στον ιερό Ναό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στη Φιλαδέλφεια Αττικής, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Νικολάου Δημητρίου Καράμπαλη από την Ανεμορράχη.

• Στις 13 Νοέμβρη 2011, στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων, στο Βαθύκαμπο Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο 3 χρόνων του Γεωργίου Γιώτη.

• Στις 6 Δεκεμβρίου 2011, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης, τελέστηκε επίσιο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Πανάγιωσ Κων/νου Γ. Τριάντου.

• Στις 31 Δεκέμβρη 2011, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής, στη Φτέρη Κεντρικού, τελέστηκε εξάμηνο μνημόσυνο του αείμνηστου Δημητρίου Αράπη.

• Στις 31 Δεκεμβρίου 2011, στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννη Βουλιαγμένης, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Γιάννη Αντριάνοπουλου, εκ μέρους του γιου του Κωνσταντίνου, ο οποίος τώρα έχει μείνει μόνος. Ο Θεός να του δίνει υγεία, δύναμη και κουράγιο να ξεπεράσει το βαρύ πένθος.

Οι ανωτέρω επιμνημόσυνες δεήσεις των παραπάνω εκλιπόντων τελέστηκαν εκ μέρους των οικείων τους. Να ζήσουν να τους θυμούνται και προσωπικά προσεύχομαι στο Θεό να αναπαύσει τις ψυχές αυτών και των άλλων συνανθρώπων μας που έχουν φύγει από τη ζωή και μνημονεύονται σήμερα στο παρόν φύλλο της εφημερίδας «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ».

Αωνία η μνήμη τους.

Με κάθε σεβασμό και ευλάβεια Χρήστος Λαζ. Φούκας Ασχολούμενος με τα κοινωνικά

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΜΝΗΜΗΣ ΣΤΟ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΡΑΠΗ

Στο φίλο μου, στον αδελφό μου, Δημήτρη Αράπη του Αναστασίου

Δημήτρη, Αδερφέ μου, έφυγες ελεύθερος, ανάλαφρος σαν άνεμος, σαν μια πνοή του ανέμου, έτσι όπως ήσουν ανάλαφρος, με χαμόγελο, με αστεία και αγάπη για τους ανθρώπους. Πήρες το αυτοκίνητό σου, «τα σέα σου και τα μέα σου», που λέγει η λαϊκή ρήση, πήγες στη θάλασσα που αγάπησες, τη Βούλα, κολύμπησες μες τη δροσιά του θαλασσινού νερού, με ανάλαφρο σώμα και ελεύθερες κινήσεις, δροσερός και ευτυχισμένος, έτσι όπως ερχόμαστε στη ζωή μες στην κοιλιά της αγαπημένης σου μάνας. Καλλιόπης, νονάς δικιάς μου. Έτσι επέλεξες να φύγεις από την επίγεια ζωή και άφησες τις δούλεψές σου, τους κόπους σου, τα όνειρά σου, αλλά προ πάντων την αγαπημένη σου σύντροφο, Βίκυ, που ήταν εκεί και εναγωνίως, άσκοπα έψαχνε να σε βρει στο βυθό της θάλασσας, μιας και δεν σε είδε να κολυμπάς. Αν είναι έτσι, καλέ μου Δημήτρη, που λεν οι ειδικοί, «ότι ο πιο γλυκός θάνατος είναι ο πνιγμός», φίλε Δημήτρη, κουμπάρε μου, συγχωριανέ, καλό σου ταξίδι στο ταξίδι της ζωής, μιας ζωής που όλοι γνωρίζουμε, ότι αφού γεννηθήκαμε θα πεθάνουμε. Κανείς δε μένει εδώ. Άλλος νωρίτερα, άλλος αργότερα θα πάρουμε το δρόμο μας, πίσω και γω, διότι ήρθες λίγο πριν φύγεις από τη ζωή στο νοσοκομείο Ερρίκος Ντυνάν και με είδες. Χάρηκα πολύ από την επίσκεψή σου, με τη Βίκυ. Εγώ ήμουν σοβαρά άρρωστος αλλά εσύ έφυγες. Αυτά είναι τα παιχνίδια της ζωής. Όμως άφησες ένα απέραντο κενό Δημήτρη, τόσο σε μένα όσο και στην Ελισάβετ. Πολλά χρόνια γνώριζα και σένα και τη γυναίκα σου, τη «Βίκυ σου», που τόσο αγαπούσες όσο και εκείνη. «Δημητράκη μου, Δημήτρη μου» έλεγε συνέχεια σαν να σας ζηλεύαμε και μήπως σας ματιάζαμε κιόλας. Καμάρωνες που χόρευε στα πανηγύρια μας και έτρεχες να πληρώσεις. Χορεύει η Βίκυ, έλεγες, πάω, και πλήρωνες, όχι μια αλλά δυο και περισσότερες φορές. Αυτό γινόταν για να βοηθήσεις και την ορχήστρα. Ζούσατε αυτή για σένα και εσύ για εκείνη. Δημήτρη, αν όπως λεν, μας βλέπεις από ψηλά, το γνωρίζεις, εγώ όμως εξομολογούμαι. Όσες φορές της τηλεφωνώ, Δημήτρη, κλαίει απαρνηγόρπτα. Μας λείπεις, Δημήτρη, αυτές τις δύσκολες ώρες που περνώ τόσο εγώ όσο και η κοινωνία μας. Αυτές τις ώρες που ο φίλος θέλει τον καλό φίλο να συζητήσει, να τον τονώσει. Αυτές τις δύσκολες στιγμές, που οι άνθρωποι πρέπει να ‘ναι αλληλέγγυοι, ο ένας για τον άλλον. Μας λείπεις. Έπαιρνες 2-3 φορές τη βδομάδα τηλεφωνο και εμείς το ίδιο. Και τα συζητούσαμε. Μιλούσαμε μαζί για την πολιτική, την οικονομία και γενικά για την κατάσταση και πριν τελειώσεις, ζηταγες την Ελισάβετ. Θα λείψει στην Ελισάβετ αυτό το «κούκλα μου, τι κάνεις;» Ποιος είμαι εγώ; Τη ρωτούσες επίμονα. Αυτή έλεγε δεν θυμάμαι και επέμενες, όπου κάποια στιγμή έλεγε «ο Δημητράκης». Έτσι έλεγαν και τον πατέρα μου, γι’ αυτό σ’ αγαπώ, έλεγε. Μετά τη ρώταγες: εγώ ποια έχω γυναίκα και προσπαθούσες να θυμηθεί και τη Βίκυ, και το τραγούδι που έλεγε στο πούλμαν στην Τουρκία που πήγαμε εκδρομή, το «τζιβαέρι μου» και τόσα άλλα πολλά, τι να πρωτοθυμηθώ. Ήσουν, Δημήτρη Αράπη, το αφανές στήριγμα του συλλόγου μας «Πολιτιστικός Σύλλογος “Ο Άραχθος”» και το εμφανές, η γυναίκα σου η Βίκυ, που από τότε που παντρευτήκατε μέχρι σήμερα, που εσύ λείπεις, εκείνη είναι σύμβουλος στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου. Σε θυμάμαι πάντα να πληρώνεις τις συνδρομές όλου του σογιού σου, της Καλλιόπης, του Αναστάση, των αδελφών σου, των ανιψιών σου και του μπάρμπα Τέλη, για να έχει ο Σύλλογός μας πολλά μέλη και εσύ ήσουν πάντα αντιπρόσωπος στην Ομοσπονδία Τζουμέρκων και στην Πανηπειρωτική. Ήσουν, με λίγα λόγια, ένας από τους ευεργέτες του συλλόγου μας. Ήσουν ο στυλοβάτης των πανηγυριών του συλλόγου μας στα Κιούρκα και στη Βαρυμπόμπη και στα κέντρα όπου καλούσες όλους τους φίλους σου και τους γνωστούς σου, τους κέρναγες, πλήρωνες τα εισιτήριά τους – και τα όργανα τόσο στα χωριάνικα όσο και στ’ άλλα σχήματα – μέχρι αργά στη Βαρυμπόμπη με μπαλαντζές χόρευες και έβαζες τους πάντες στο χορό μαζί με τους Αντωναίους και Θεοδωραίους, Αναστασόπουλο κ.ά. Αγαπούσες με πάθος τους συγχωριανούς σου, προ πάντων τον Χαρίλαο και την Αλεξάνδρα. Καμάρωνες τελευταία για το ξενοδοχείο του Μάνου «το Χαγιάτι» και το διαφήμιζες παντού. Μίλαγες για

τον Αλέκο με τις μπιρίμπες και τις πλάκες, χαιρόσουν το ωραίο σπίτι που έφτιαξες, στο χωριό, που μας φιλοξένησες πολλές φορές τόσο εσύ όσο και η Βίκυ, στο Αθαμάνιο. Βοηθούσες οικονομικά τις εκκλησίες απ’ ό,τι γνωρίζω, έδωσες χρήματα για το σχολείο της Φτέρης. Μας πίεζες όταν ήμουν πρόεδρος τόσο εγώ όσο και ο Τάκης ο Αντωνίου, να πάρουμε δικό μας χώρο στην Αθήνα για τη στέγαση του Συλλόγου. Μακάρι να το είχαμε αποφασίσει τότε και δεν θα περιφερόταν τώρα το Δ.Σ. απ’ εδώ και απ’ εκεί. Η προσφορά σου στα κοινωνικά δεν μπορεί να χωρέσει στις λίγες αράδες που γράφω εγώ τώρα. Διότι στη δούλεψή σου είχαμε δουλέψει όλοι μας τα δύσκολα χρόνια, τα «πέτρινα χρόνια» του κυνηγητού και του κατατρεγμού. Όλοι οι Τζουμερκιώτες έβρισκαν αποκούμπι σε σένα που ήσουν υπεύθυνος στο *Σκαπανέα* και άλλους και στον Τέλη Αράπη, που ήταν γιατρός. Όμως, όλα αυτά καλά, Δημήτρη μας, όμως εγώ έχασα τον αδερφό μου, διότι εγώ πολλές φορές επαναλάμβανα, εγώ σας θεωρώ αδέρφια μου. Μου λείπουν τα ταξίδια· Τουρκία, Ουγγαρία, Τσεχία και αλλού. Τα τραπέζια στις θάλασσες. Τα ψάρια μας στις ταβέρνες μας, που και οι δυο μας αγαπούσαμε. Όμως εγώ, Δημήτρη μου, έχασα το σοβαρό συνομιλητή μου για την οικονομία, που τόσο πολύ συμφωνούσαμε, την πολιτική, που είμαστε ομοϊδεάτες και μετά τις συγκεντρώσεις, πηγαίναμε παρέα στο «Τηνιακό» στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας και τρώγαμε τα ωραία μας τυροπιτάκια και τα τσίπουρά μας, που καθόμαστε μέχρι αργά σχολιάζοντας τους πολιτικούς λόγους. Τι να πρωτοθυμηθώ, και τι να γράψω, όταν η κόρη μου η Πιπίτσα έκανε παράπονα για τους νονούς της, τον αδελφό σου Νίκο, της έλεγες: «Τά’ναμε· έχεις εμάς τώρα, άστα αυτά...» και την παρηγορούσες και όπου πηγαίναμε έπαιρνες και το δώρο για την Πιπίτσα και πάντα ρώταγες πώς πάει το μαγαζί και τη στήριζες ηθικά. Όμως, αδερφέ, και να με συγχωρούν τ’ αδέρφια σου που σ’ αποκαλώ έτσι, έτσι ένιωθα και στα ‘λεγα και σε σένα και στη Βίκυ. Άφησες πίσω σου πολύ καλή παρακαταθήκη, τη Βίκυ, που σε πρόβαλε παντού και είμαι σίγουρος ότι δεόντως θα σε τιμήσει. Φυσικά και τ’ αδέρφια σου και τ’ ανίψια σου, αλλά η Βίκυ είναι δυναμική, είναι άξια, είναι μπροστάρισα, έχει τσαγανό, ξέρει να γράφει και ελπίζει τόσες εμπειρίες που είχε, από για συζητήσεις σου μικρός, από τον πόλεμο του 1940, τους κοινωνικούς αγώνες που έκανες τόσο εσύ όσο και ο πατέρας σου ο Αναστάσης Αράπης ελπίζω ότι η πένα της θα τα αποτυπώσει. Πάντως εγώ δεν θα την αφήσω σε κλωρό κλαρί. Θα της το υπενθυμίζω συνέχεια όσο και εγώ να κλείσω τα μάτια μου και θα έχω και τα λογικά μου, διότι ο χρόνος είναι αδηφάγος. Έπρεπε, Δημήτρη, να γράψω και τόσα άλλα που νιώθω, όμως να με συγχωρέσεις, είμαι λίγο άρρωστος και κουρασμένος. Αυτά τα έγραψα λίγα λίγα και πιθανόν να έχω ασυνταξίες αλλά δεν είμαι δημοσιογράφος. Έγραψα όπως ένιωθα. Εκείνο που πάντα θα θυμάμαι, Δημήτρη, είναι τούτο, ότι: «Σε κάθε οικογένεια ένα είναι το θύμα και πληρώνει τα σπασμένα. Εγώ όμως στεναχωρήθηκα πολύ που ήσουν εσύ το θύμα των φυσικών στοιχείων, ή μάλλον ένα από τα στοιχεία της θάλασσας τόσο απρόοπτα και τόσο άδικα. Θέλω να ζητήσω ένα μεγάλο συγνώμη, προ πάντων από τη σύντροφο της ζωής σου, που τόσο αγαπούσες και μου το τόνιζες συνέχεια κατ’ ιδίαν μου. «Η Βίκυ είναι η αδυναμία μου και το γούρι μου. Της οφείλω τη ζωή μου, και οφείλω να το ομολογήσω δημόσια αυτό, και μόνο γραπτώς, διότι ποτέ δεν της το είπα. Τώρα που εσύ έφυγες, το δημοσιοποιώ». Κατά δεύτερο λόγο από τα αδέρφια σου, το Νίκο, το Γιάννη και τη Μαρίκα, που δεν μπόρεσα να έρθω στο χωριό τόσο στη νεκρώσιμο ακολουθία όσο και στα «40» αλλά ήμουν άρρωστος και δεν βγαίνω από το σπίτι. Η Βίκυ μ’ επισκέφτηκε και με είδε μετά το άτυχο συμβάν σου. Καλό σου ταξίδι, αδερφέ μας, να ‘ναι ελαφρύ το χώμα του χωριού μας που σε σκεπάζει και της πατρίδας μας. Ζηλεύουμε το τέλος σου. Έφυγες όρθιος, χωρίς πόνους, χωρίς να το καταλάβεις. «Ήσουν ευλογημένος άνθρωπος Δημητράκη μας».

Κώστας Καμρηής του Χρήστου
Επίτιμος πρόεδρος Συλλόγου «Αραχθος»
Αύγουστος 2001
Γεία

Αποχαιρετισμός στον άνθρωπο

Σήμερα αποχαιρετούμε τον αδελφό μας και όχι μόνο, αλλά και τον αδελφό των χωριανών που στεκόταν κοντά τους, τον αδελφό των φτωχών και καταφρονεμένων, που μαζί με την αγαπημένη του γυναίκα, τη Βίκυ, τριάντα χρόνια που ζούσαν μαζί, είχαν το σπίτι ανοικτό στους ανθρώπους της ανάγκης. Ξεκίνησε φτωχός, όπως όλοι εκείνα τα πέτρινα χρόνια των πολέμων, του μίσους και του κατατρεγμού. Ευλογημένος να είναι ο πατέρας μας Αναστάσης, στην Άρτα, που με το αίμα της καρδιάς του, μας σπούδασε και τα τρία παιδιά του.

Ο Δημήτρης δε στάθηκε στο Γυμνάσιο. Σπούδασε μηχανικός. Αλλά εκείνα τα χρόνια της αντάρας και του κυνηγητού των πατριωτών, πήρε κι αυτός το μερτικό του μίσους και των διωγμών. Όμως, με πείσμα και αγώνα, βρέθηκε υπάλληλος στην εταιρεία του «Σκαπανέα», όπου έβρισκαν αποκούμπι και δουλειά όλοι οι κατατρεγμένοι ηπειρώτες εργάτες. Έκανε δουλειές σε όλη την Ελλάδα, ως εργολάβος, πρόκοψε χωρίς να ξεχνά την καταγωγή του και ήταν άνθρωπος της προσφοράς. Η οικογένεια Αράπη του χρωστάει πολλά, γιατί με τη βοήθειά του εκλέχθηκαν δυο βουλευτές, η γυναίκα του και ο αδελφός του, για να συνεχίσουν την παράδοση του Γιώργου Αράπη, του βουλευτή της ΕΔΑ, 1958.

Μια καρδιά μικρού παιδιού ήταν ο αδελφός μας. Ήταν αγνός και ποτέ δόθην.

Τι να πρωτοθυμηθούμε σ’ αυτόν τον άνδρα με τη μεγάλη ανθρωπιά κι αξιοπρέπεια. Εύχομαι να δώσει ο Θεός κουράγιο στη γυναίκα του, στ’ αδέλφια του, στους φίλους του και στους ανθρώπους που τον αγαπούσαν.

Κι έφυγε στην αγκαλιά του νερού που λάτρευε. Ο Άραχθος ήταν η ζωή του, τα νερά και το βουητό του έτρεχαν στις φλέβες του και αγωνιούσε μήπως γίνει το φράγμα.

Τραγικός αυτός ο απότομος χαμός, αλλά όλοι μας είμαστε περαστικοί και κάπως φεύγουμε.

Ο Δημήτρης ζητούσε να φύγει ορθός, ελεύθερος, δροσερός κι ανάλαφρος. Έτσι κι έγινε· στην αγκαλιά της θάλασσας, στα χάδια των κυμάτων και του μπάπη, στα χρυσαφένια χρώματα του δειλινού, άφησε την τελευταία του πνοή.

Καλό ταξίδι αδελφέ μας
Να πας να συναντήσεις τη μάνα μας και τον πατέρα μας.
Περίμενέ μας, αδελφέ μας.
Να’ναι ελαφρύ το χώμα της Φτέρης που αγάπαγες
και που θα σε κρατήσει για πάντα στην αγκαλιά της.
Αράπης Ιωάννης

Για τον άνθρωπο Δημήτρη Α. Αράπη

Ήσουν καλός, ήσουν γλυκός, Είχες τις χάρες όλες... Αγαπημένε αδελφέ Δημήτρη, Δημήτρη μας, ήσουν άνθρωπος με Α κεφαλαίο. Μικρό παιδόπουλο με κοντά παντελονάκια, έτρεξες στους λασπωμένους δρόμους και στις ρεματιές αυτού του μικρού χωριού, κολύμπησες στο ποτάμι, ξεδίψασες με τις μικρές σου χούφτες απ’ το νεράκι της πηγής. Άκουσες το γλυκολάλημα τ’ αηδονιού, κοίταξες με τα εφηβικά σου μάτια τα γνώριμα αστέρια στο νυχτερινό ουρανό κι ονειρευτήκες, έκανες τις σκανταλιές και τα παιχνίδια σου με τα μεγαλύτερα αδέρφια σου, εκείνα τα δύσκολα χρόνια του πολέμου. Μεγάλωσες σε μια βαθιά δημοκρατική οικογένεια, όχι πλούσια, που πάλεψε στους δύσκολους καιρούς για το δικίο και την αξιοπρέπεια. Ανδρώθηκες σε τούτα τα περήφανα μέρη της Ηπείρου και τα τίμησες, κατάφερες με πολλή προσπάθεια και δουλειά να δημιουργήσεις και να γίνεις αυτός ο άνθρωπος, που όλοι όσοι σε γνώρισαν αισθανθηκαν τυχεροί. Έφυγες έτσι ξαφνικά και αδόκητα και μας τάραξες. Αγωνίστηκες όλη σου τη ζωή για αξίες αληθινές, τέτοιες που λείπουν στις μέρες μας, βοηθούσες όπου μπορούσες, ανιδιοτελώς και ποτέ δεν καυχιόσουν. Αγαπούσες χωρίς όρια τούτο το μικρό όμορφο χωριό. Επιθυμούσες πάντα να γίνεται καλύτερο και προσέφερες ηθικά και υλικά γι’ αυτό. Ήσουν για όλα τ’ αδέρφια σου το αποκούμπι και η αγκαλιά σε όλα τα δύσκολα. Αγαπούσες και νοιαζόσουν τα παιδιά μας, σαν να τα είχες γεννήσει, κι εκείνα σε λάτρευαν κι είναι μεγάλο το κενό που τους αφήνεις. Σ’ ευχαριστούμε για την ανθρωπιά, την αξιοπρέπεια και την εντιμότητα που μας δίδαξες. Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Έδινες συνεχώς μαθήματα ευγένειας, απλοχεριάς και φιλότιμου. Δεν υπήρξες ποτέ μίζερος, σε οποιαδήποτε εκδήλωση της ζωής σου. Ήσουν άρχοντας με τα όλα σου. Σε κλαίμε απ’ την ψυχή μας, γιατί και πάλι θα στο πω, ήσουν άνθρωπος, κι όπως λέει κι ο ποιητής «κι ίσως ό,τι μένει από μας, να’ναι στην άκρη του δρόμου μας, ένα μικρό μη με λησμόνει». Καλό ταξίδι αδελφέ μας και καλήν αντάμωση!
Μπέπυ Γαρίδη-Αράπη
9 Ιουλίου 2011

Το πληγωμένο μονοπάτι της βίδρας

Ανήμερα των Χριστουγέννων, θα συνόδευα κάποιους φιλοξενούμενους στο χωριό μας, για να περπατήσουν στο μονοπάτι της βίδρας. Φοβόμουνα λίγο ένα βούλιασμα, που υπήρχε στην αρχή του μονοπατιού και πήρα μαζί μου ένα τσαπί, μήπως και χρειαστεί ν' ανοίξω λίγο το δρόμο. Για να εξάψω ακόμα περισσότερο τη φαντασία των δυο μικρών της παρέας, εφοδιάστηκα και μια γερή, λεπτή τριχιά, που τη βάφτισα ορειβατικό σκοινί.

Για όσους τυχόν δε το γνωρίζουν, το μονοπάτι της βίδρας είναι στη μεριά της Σκούπας, αρχίζει από τη γέφυρα Τζαρή, προχωράει βόρεια κόντρα στη ροή του Αράχθου και σμίγει με το γιאלό πέντε χιλιόμετρα πιο πάνω, κάτω από το χωριό Δαφνωτή. Είναι μια επίπεδη διαδρομή, απίστευτης φυσικής ομορφιάς. Περπατάς σ' ένα παρθένο τοπίο, μέσα από 'να φυσικό τούνελ, που σχηματίζουν τα δέντρα και τα φυτά με μοναδική σου συντροφιά τους ήχους του δάσους και το μουρμουρητό του Αράχθου. Οι ντόπιοι ξέρουν το μέρος ως το παλιό αυλάκι «του Καναδά» που πότιζε τον Κάρδαμπο κι από εκεί, μέσω της «κολόνας», πέραναγε στο Κρουονέρι, για να καταλήξει στα πάνω χωράφια του Βαθύκαμπου, διασχίζοντας στη μέση το στεφάνι της Σκάλας. Πριν από μερικά χρόνια, κάποιοι πρωτοπόροι Σκουπιώτες το ανέδειξαν. Από τότε έγινε ένα σημείο αναφοράς για την περιοχή μας και καθιερώθηκε ως ένα περιπατητικό μονοπάτι, για το οποίο έχουν γραφτεί ύμνοι σε έντυπα πανελλαδικής εμβέλειας. Αυτό το μονοπάτι αξίζει να το περπατήσεις κανείς και στις τέσσερις εποχές του χρόνου, γιατί θα συναντήσει την ίδια παρθένα ομορφιά σε διαφορετικές εκδοχές.

Ήταν μια κρύα μέρα με ήλιο,

Από εδώ πέρασαν οι υλοτόμοι.

η μέρα των Χριστουγέννων. Το πρωί στο χωριό είχε παγωνιά και -5 βαθμούς θερμοκρασία. Αργότερα βάρεσε ο ήλιος, μαλάκωσε λιγάκι ο τόπος, πήραν να ξεκινήσουν οι άνθρωποι. Στα Τζουμέρκα είχε καθίσει ένα σύννεφο τσεμπέρι που κάλυπτε ολόκληρη την κορφή κι ο αέρας ανεμουρίζε στις πλαγιές το χιόνι.

Κατά τις έντεκα είναι μια καλή ώρα να βγεις για περπάτημα. Έχεις ήδη πυρωθεί στο τζάκι, ο ήλιος ζέστανε -όσο είναι να ζεστάνει- κι αν είναι να κινήσεις για να μη χάσεις τελειώς τη μέρα σου, αυτή είναι η ώρα που πρέπει να το κάνεις. Ως το «στεφάνι του Χοτόφορου» που λογάριαζα να φτάσουμε, θέλαμε περίπου μια ώρα με χαλαρό περπάτημα. Κι άλλο τόσο για να γυρίσουμε. Προλαβαίναμε άνετα το μεσημεριανό φαγητό.

Από τα πρώτα μέτρα που περπατήσαμε στο μονοπάτι μας περίμενε μια έκπληξη, η οποία αρκικά μου φάνηκε ευχάριστη. Κάποιο μηχανήμα είχε μπει και είχε ανοίξει το μονοπάτι σε πλάτος περίπου ενάμισι μέτρου. Με δεδομένο ότι, εκεί στην αρχή υπήρχαν κυρίως βάτα και ελάχιστα βλάστηση, αυτή η διάνοιξη μου φάνηκε σαν φροντίδα προς το μονοπάτι. Παρέκαμπε κι ένα βούλιασμα που υπήρχε λίγο πιο πάνω από τη γέφυρα κι ήταν ένα σημείο κάπως δύσκολο να το πε-

ράσει ένας πρωτάρης.

Παράτησα το τσαπί ως αχρείστο πια και συνεχίσαμε. Κάποιες μικρές καταπτώσεις και λίγες λάσπες τις θεώρησα ως το αναγκαίο τίμημα της διάνοιξης. Άλλωστε φαινόταν από μακριά, ότι μετά από λίγο αυτή η διάνοιξη σταματάει. Ένα ευρύχωρο πέρασμα ανοιγόταν με κομμένα τα κλαδιά δεξιά και αριστερά του μονοπατιού.

Τα άσχημα με ζώσανε λίγο παρπάνω, μόλις περάσαμε τη στροφή της Αγριλιάς. Το μονο-

Φυτά με αναρριχώμενους κισσούς στο τμήμα του μονοπατιού που δεν υλοτομήθηκε.

πάτι που ήξερα, δεν υπήρχε πλέον. Ένα μαδημένο τοπίο, έβλεπες τώρα πια στη θέση του. Κομμένα σχεδόν όλα τα φυτά από το πάνω μέρος της πλαγιάς, σε απόσταση 30 έως 50 μέτρων, καθώς επίσης και αρκετά από το κάτω μέρος, προς το ποτάμι. Οι κλάρες παρατημένες καταγής κι όλα τα υπόλοιπα ξύλα, είχαν γίνει άφαντα.

Οι διάσπαρτες κοπριές στο μονοπάτι, φανέρωναν την αιτία και τον αίτιο της καταστροφής. Κάποιοι υλοτόμοι, προφανώς καρβουνιάρηδες, είχαν κόψει και είχαν φορτώσει τα ξύλα, για να τα πάνε στο καμίνι να γίνουν κάρβουνα. Για το λόγο αυτό άνοιξαν το μονοπάτι, για να μπορούν να περνάνε εύκολα τα φορτωμένα μολάρια τους. Το χρησιμοποιή-

σαν δηλαδή ως τον εύκολο δρόμο για να κόψουν τα ξύλα που βρίσκονταν γύρω από αυτό.

Αυτό το «πλιάτσικο του μονοπατιού», συνεχιζόταν σε μεγάλη απόσταση. Το μισό περίπου της διαδρομής από τη γέφυρα Τζαρή ως το «στεφάνι του Χοτόφορου», έχει κοπεί. Από εκεί και πέρα το μονοπάτι υπάρχει ανέγγιχτο. (Για πόσο άραγε ακόμα;).

Θυμός και απογοήτευση με κυρίεψαν. Θυμός, για όσους έδωσαν άδεια στους υλοτόμους, χωρίς να πάρουν υπόψη τους το μονοπάτι. (Αλήθεια έλεγξε κανένας αρμόδιος, αν όλα όσα κόπηκαν περιλαμβάνονταν στην εκδοθείσα άδεια;) Και απογοήτευση, για όσους δεν καταλαβαίνουν την αξία των θησαυρών που ξεπουλάνε.

Το ίδιο βράδυ, στο καφενείο, η κουβέντα είχε απ' όλα: «...είναι ιδιόκτητο το δάσος της Σκούπας, μπορεί κάποιος να το πουλήσει» «...και αν πήρε 500, ή 1000 Ευρώ - γιατί τόσα πήρε - τι κέρδισε;», «...δε σεβάστηκαν καθόλου το μονοπάτι, ούτε τον κόπο κάποιων ανθρώπων που το φρόντισαν και το ανέδειξαν», «...έλα μωρέ τι κάνετε έτσι, λόγος είναι, θα ξαναγίνει πάλι»

Ένας άλλος, εύστοχα, θυμήθηκε το Μακρυγιάννη:

Είχα δυο αγάλματα περίφημα. Τα 'χαν πάρει κάτι στρατιώτες και εις το Άργος θα τα πουλούσαν κάτι Ευρωπαίω.

Πήρα τους στρατιώτες, τους μίλησα: «Αυτά και δέκα χιλιάδες τάλαρα να σας δώσουνε, να μην το καταδεχτείτε να βγουν από την πατρίδα μας. Δι' αυτά πολεμήσαμεν»

*Μακρυγιάννης
«Απομνημονεύματα»*

Δεν έμαθα κι ούτε θέλω να μά-

θω ποιος πούλησε αυτό το κομμάτι του δάσους. Ούτε έχω την περιέργεια να πληροφορηθώ το ποσό της εξαγοράς ούτε επιθυμώ τη διαπόμπευση κανενός συντοπίτη μας. Επίσης δε μου αρκεί να διαμαρτυρηθώ, για να καταγραφώ ως οικολόγος. Στην ηλικία μου, θέλω οι ενέργειες να φέρνουν (όσο μπορούν) κι αποτέλεσματα. Θίγω το θέμα, μπας και συμφωνήσουμε σε δυο απλά πράγματα, της κοινής λογικής και γλιτώσουμε το υπόλοιπο μονοπάτι.

Είναι ιδιόκτητο το δάσος και μπορεί κάποιος να το πουλήσει, χωρίς να λογοδοτεί στο σύνολο. Ας δίνονται λοιπόν άδειες υλοτομησης. Φυσικά με τους νόμιμους όρους και τον απαραίτητο έλεγχο του δασαρχείου. (Θα προτιμούσα να μη δινόνταν και να έμενε παρθένο αυτό το τοπίο, αλλά συμβιβάζομαι για λόγους ρεαλισμού.) **Χάθηκε όμως ο κόσμος να πάνε οι υλοτόμοι 50 μέτρα παραπάνω για να κόψουν ξύλα και ν' αφήσουν ήσυχο το μονοπάτι. Δεν μπορεί, στο όνομα του κέρδους, να τα θέλουν όλα εύκολα;**

Ας το σκεφτούν καλά κι όσοι πουλάνε το δάσος. Η προστασία του μονοπατιού είναι και δική τους ευθύνη. **Είναι κρίμα, αυτούς τους θησαυρούς του τόπου μας, να τους απαξιώνουμε μόνοι μας.** Χρειάζεται όλοι να νοιαστούμε όλοι. Αν δεν καταλαβαίνουμε για ποιο λόγο πρέπει να το προστατεύσουμε, ας ρωτήσουμε τους ξένους που το επισκέπτονται, να μας πούνε. Το μέρος αυτό δεν αποτελεί μόνο κομμάτι της ιστορίας του τόπου μας. Κυρίως, αποτελεί επένδυση για το μέλλον.

Άσχετο, αλλά όχι τυχαίο. Εκεί που τελειώνει το μονοπάτι της βίδρας, η ΜΗΧΑΝΙΚΗ του Εμφιετζόγλου σκυλιάζει κι επανέρχεται για να φτιάξει το φράγμα του Αγίου Νικολάου...

☛ Το χριστουγεννιάτικο δέντρο του Γιάννη Σφήκα στο Κρουονέρι.

☛ Το ζαμπελίσιο κρασί και το ολόαγνο τσίπουρο μια απο τις «καραμέλες» των ημερών...

☛ Δημιουργήθηκε ευχάριστη ατμόσφαιρα παρά την λιτότητα και την έλλειψη του κόσμου . . .

Φωτογραφίες-σχόλια:
Πέπη Μπαλαούρα

☛ Ο καθένας ασχολήθηκε με ό,τι του "άρεσε". Like ένα πράγμα αλλά όχι comment!

☛ Τα Τζουμέρκα ολόλευκα καθ' όλη τη διάρκεια των εορτών...

☛ Την ημέρα των Θεοφανείων επικράτησε ο κακός χαμός. Τα χωράφια έγιναν λίνες, τα τζάκια όλα κάπνιζαν και τα λαγκάδια κατέβασαν!